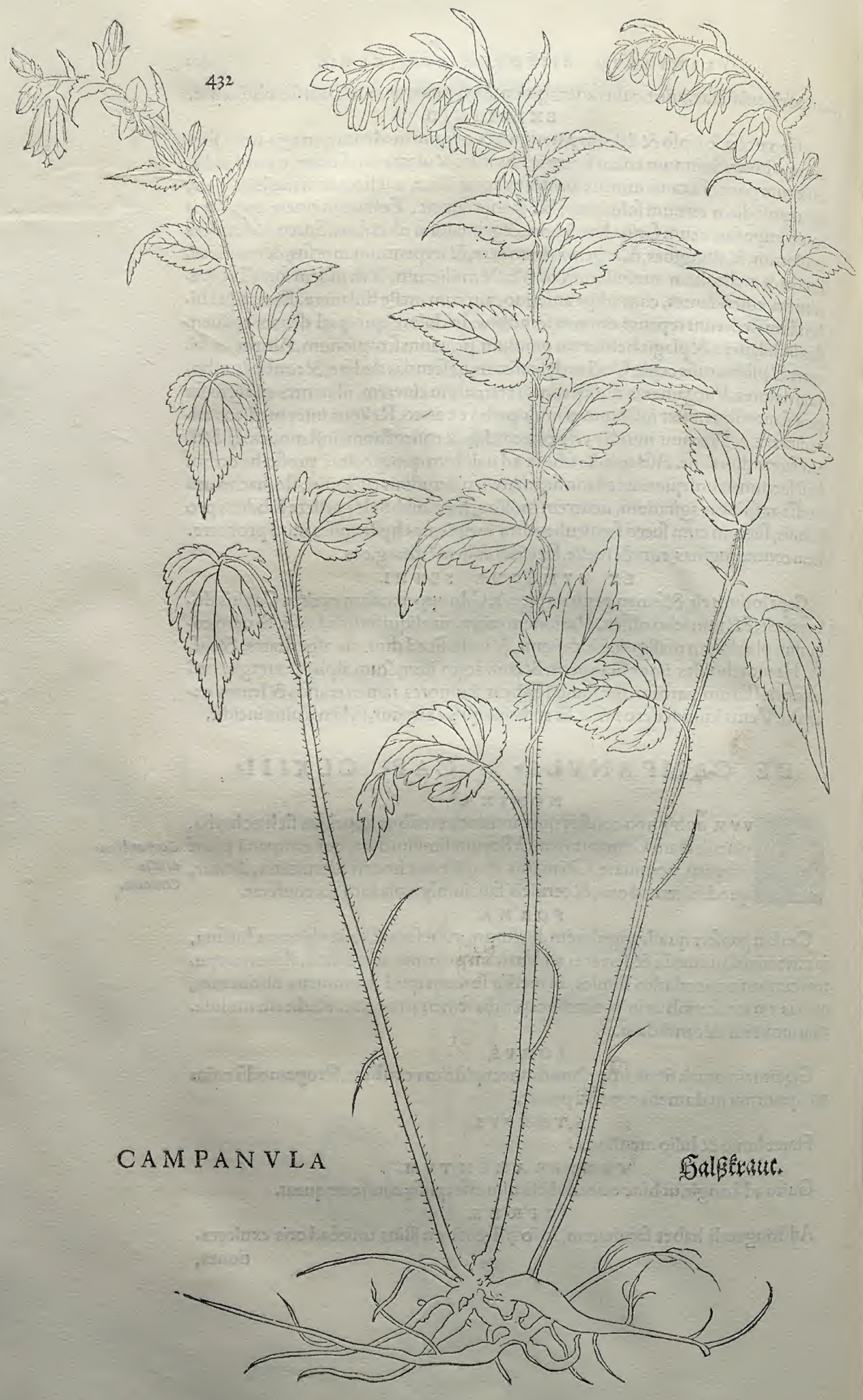

CAMPANVLA

Halßkraut.

A tiones, aliaq; eiusdem mala quæ adstrictione indige
dubiè ad alia quæuis ulcera, ob insignem quam obti

DE CALAMINTHA

NOMINA.

ΚΑΛΑΜΙΝΘΗ Græcis, Calamintha Lati
minatur. Germanicas appellationes pau
tha uerò dicitur quasi uel bona, uel utilis
pentes fugat. Quod testatur etiam Ar
καλαμίνθης, ὄφεως ἐλαστικῆ. Nisi quis existimet à κάλλ, ho
pellari mentham.

GENERA.

Calaminthæ Dioscorides tria facit genera. Primu
neris Calamintha montana uocatur. Germanis Ste
Alterum Latini propriè Nepetam, uulgus eò quod
legium nominat. Germani etiã uulgi opinionẽ sequ
minţ uocant. Officinæ pro Calamento hoc solo ge
tastro simile est, Germanicè Geelmünţ cõmodè ap

FORMA.

Primum Calaminthæ genus folia Ocymo simili
losos, florem purpureũ. Alterum Pulegio simile
quidam, ut dictum est, sylvestre Pulegium nomin
æmuletur. Tertium Mentastri similitudine est, lo
B prædictis maius, sed minus efficax; flore luteo.

LOCVS.

Primi generis Calamintha in montibus & asperi
cta est. Alterius in campestribus & agris. Tertij in a

TEMPVS.

Florent Iunio, potissimum uerò Iulio, mense.

TEMPERAMENT

Calamintha essentia est tenui & calida, siccaq; i
Horum manifesta sunt indicia, partim gustu appar
ta. Gustu quidẽ acris & palàm calida est, ac paulum

VIRES. EX DIO

Omnium folia gustu feruentia admodum & acri
demorsis à serpente opitulatur. Decoctum eius po
Ruptis, conuulsis, orthopnœæ, torminibus, choler
sumpta in uino uenenis resistit. Regium morbũ exp
cum sale & melle pota, enecat. Nec secus cocta cruc
adiuuat, si postea serum lactis bibatur. Folia trita &
tus interimunt. Accensa aut substrata serpentes fug
rem reddunt, in uino cocta & illita. Sugillata tollun
morem ex alto euocet, meatusq; transmutet, summ
cat succus auribus instillatus.

EX GALEN

Periclitantibus & corpori admouentibus extri
ualde excalfacit & mordicat, cutemq; laniat, postre
autem intrò assumpta, tum ipsa per se sicca, tum et
cit, & sudorem ciet, omneq; corpus tum digerit, tu
dam ipsam contra rigores per circuitũ repetentes a